



Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2015. szeptember 30.*

„Közösségi védjegy — Felszólalási eljárás — A BASmALI közösségi ábrás védjegy bejelentése — BASMATI korábbi nem lajstromozott védjegy vagy megjelölés — Viszonylagos kizáró ok — A 207/2009/EK rendelet 8. cikkének (4) bekezdése”

A T-136/14. sz. ügyben,

a **Tilda Riceland Private Ltd** (székhelye: Gurgaon [India], képviselik: S. Malynicz barrister, N. Urwin és D. Sills solicitors)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselek: P. Geroulakos és P. Bullock, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban:

a **Siam Grains Co. Ltd** (székhelye: Bangkok [Thaiföld]),

az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának a Tilda Riceland Private Ltd és a Siam Grains Co. Ltd közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2013. december 18-án hozott határozata (R 1086/2012-4. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács),

tagjai: S. Frimodt Nielsen elnök, F. Dehousse (előadó) és A. M. Collins bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2014. február 24-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2014. július 23-án benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel a 2015. április 21-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2003. november 4-én a Siam Grains Ltd beavatkozó fél a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) [helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.)] alapján közösségi védjegybejelentési kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a következő ábrás megjelölés volt:



- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 30. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, az alábbi leírással: „hosszúszemű rizs”.
- 4 A közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2004. szeptember 13-i 37/2004. számában hirdették meg.
- 5 2004. december 10-én a United Riceland Private Ltd (későbbi nevén Tilda Riceland Private Ltd, a továbbiakban: felperes) a 40/94 rendelet 42. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 41. cikke) alapján felszólalást terjesztett elő bejelentett védjegynek a fenti 3. pontban említett áru tekintetében való lajstromozásával szemben.
- 6 A felszólalás a korábbi BASMATI lajstromozatlan védjegy, illetve megjelölésen alapult, amelyet a kereskedelmi forgalomban rizs tekintetében használtak.

- 7 A felszólalás alátámasztásaként a 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében) foglalt indokra hivatkoztak. A felperes többek között arra hivatkozott, hogy ő az Egyesült Királyság joga értelmében – jellegbitorlási keresettel (action for passing off) – megakadályozhatja a bejelentett védjegy használatát.
- 8 2008. január 28-án a felszólalási osztály a felszólalást teljes egészében elutasította. Konkrétan azt állapította meg, hogy a felperes nem terjesztett elő olyan dokumentumokat, amelyek leírnák, hogy az általa az Egyesült Királyságba exportált rizst milyen módon értékesítették. E körülményekre tekintettel szerinte a felperes nem bizonyította, hogy az Egyesült Királyságban alkalmazandó, bitorlásra vonatkozó jogszabályok értelmében szert tett a pernyertességhez szükséges „goodwill”-re.
- 9 2008. március 20-án a felperes a 40/94 rendelet 57–62. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 58–64. cikke) alapján fellebbezést nyújtott be a felszólalási osztály határozatával szemben.
- 10 2009. március 19-i határozatával az OHIM első fellebbezési tanácsa a fellebbezést elutasította. Lényegében azt állapította meg, hogy a 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján a felszólalónak kell bizonyítania azt, hogy ő a felszólalás alapjául szolgáló jog jogosultja. Márpedig a jelen ügyben a felperes nem bizonyította, hogy ő a hivatkozott jog jogosultja. A fellebbezési tanács különösen azt állapította meg, hogy a „basmati” szó nem tartozik a szellemi tulajdonjogi oltalom alatt álló védjegyek vagy megjelölések közé, csupán egy rizsfajta gyakori megnevezése. A „basmati” szó általános (szokásos) jellegű kifejezés. A fellebbezési tanács egyébként hangsúlyozta, hogy a jellegbitorlási keresettel védett szellemi tulajdonjog nem a szóban forgó megjelölésre vonatkozik, hanem a „goodwill”-re. A fellebbezési tanács arra a következtetésre jutott, hogy a felperes nem bizonyította, hogy ő a „basmati” kifejezés jogosultja, és ezért a felszólalás nem felelt meg a – 40/94 rendelet által előírt – szellemi tulajdonjog fennállására vonatkozó követelménynek.
- 11 A 2012. január 18-i Tilda Riceland Private kontra OHIM – Siam Grains (BASMALI) ítélettel (T-304/09, EBHT, EU:T:2012:13) a Törvényszék hatályon kívül helyezte a fellebbezési tanács 2009. március 19-i határozatát. A Törvényszék megállapította, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor a felszólalást azzal az indokkal utasította el, hogy a felperes nem bizonyította, hogy ő a szóban forgó megjelölés jogosultja, anélkül hogy pontosan vizsgálta volna, hogy a felperes szerzett-e jogokat az említett megjelölés vonatkozásában az Egyesült Királyság jogának alkalmazásával (az ítélet 29. pontja).
- 12 A fenti 11. pontban hivatkozott BASMALI-ítéletet (EU:T:2012:13) követően a Törvényszék az ügyet visszautalta az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa elé.
- 13 2013. december 18-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést. Lényegében megállapította, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a „basmati” megnevezést a kereskedelmi forgalomban megkülönböztető képességgel rendelkező megjelölésként használják. E feltételek mellett a fellebbezési tanács nem vizsgálta, hogy a felperes szerzett-e jogokat e megjelölés vonatkozásában az Egyesült Királyság jogának megfelelően.

A felek kérelmei

- 14 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
 - helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

- 15 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 16 Keresetének alátámasztásaként a felperes egyetlen, a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított jogalapra hivatkozik.
- 17 Elsőként a felperes azt állítja, hogy a BASMATI megjelölés megkülönböztető képességgel rendelkezik, mivel egy konkrét rizsfajtát jelöl, amely illata és más tulajdonságai miatt jóhírnévvel rendelkezik. A felperes e tekintetben bizonyítékokat nyújtott be az OHIM előtt. Úgy tűnik, a fellebbezési tanács a fentieket kiegészíti egy szemponttal, amelynek értelmében a megjelölésre vonatkozó szellemi tulajdonjognak kizárólagosnak kell lennie. Ezen összefüggésben a BASMATI megjelölés nem különbözik a CHAMPAGNE vagy a SWISS CHOCOLATE megjelölésektől, és jellegbitorlási kereset címén ugyanúgy oltalmat élvezhet. A jelen ügy körülményeire tekintettel a felperes azt állítja, hogy a BASMATI megjelölés teljesíti valamennyi azon feltételt, amely ahhoz szükséges, hogy az Egyesült Királyság joga szerint oltalmat élvezzen. Másodszor a felperes úgy véli, hogy a szóban forgó áru külföldi előállítójaként és exportálójaként (más gazdasági szereplőkkel együtt) a BASMATI megjelölésre vonatkozó „goodwill” jogosultja, még ha valamely más vállalkozás ténylegesen értékesíti is az árut az Egyesült Királyságban. A fellebbezési tanács figyelmen kívül hagyta a felperes által a közigazgatási eljárás során előterjesztett bizonyítékokat. Harmadszor az a körülmény, hogy több gazdasági szereplő a BASMATI megjelöléssel kapcsolatos, megkülönböztető képességgel rendelkező saját védjegyét használja, nem sérti e megjelölés megkülönböztető képességét.
- 18 Az OHIM elismeri, hogy a fellebbezési tanács által követett megközelítést, noha összhangban van a megkülönböztető képesség európai uniós jog alapján alkalmazandó fogalmával, nehéz összhangba hozni a jellegbitorlás úgynevezett „kiterjesztett” formájának jellegzetességeivel, valamint az Egyesült Királyság bíróságai által hozott határozatokkal. Mindazonáltal a felperes által az ügy irataihoz csatolt bizonyítékokból nem tűnik ki, hogy a basmati rizst az Egyesült Királyság közönsége úgy észleli, mint amely különleges jellemzői révén „nyilvánvaló jóhírnévvel” rendelkezik, amely szempont az Egyesült Királyság ítélezési gyakorlatából következik. Az OHIM elismeri, hogy a fellebbezési tanács erre kifejezetten nem hivatkozott. A fellebbezési tanács vizsgálatából azonban az tűnik ki, hogy noha kifejezetten foglalkozott e kérdéssel, azt a következtetést vonta le, hogy az ügy iratai között szereplő bizonyítékok nem tették lehetővé a BASMATI megjelölés és a „nyilvánvaló jóhírnév” közötti kapcsolat megteremtését. Végül a teljesség kedvéért az OHIM azt állítja, hogy a felperes nem bizonyította, hogy „goodwill” jogosultja volt, sem azt, hogy e tekintetben őt kár érte. Az OHIM ebből azt a következtetést vonja le, hogy – feltéve hogy a fellebbezési tanács álláspontja helytelen azon kérdést illetően, hogy a megkülönböztető képességnek, úgy mint az áruk kereskedelmi származásának azonosítását lehetővé tévő elemnek a hagyományos fogalma a jellegbitorlás ún. „kiterjesztett” formája esetében is alkalmazandó-e – az ügy irataihoz csatolt bizonyítékok nem elegendők annak alátámasztásához, hogy az Egyesült Királyság közönsége a BASMATI megjelölést úgy érzékeli, mint amely „nyilvánvaló jóhírnevet” élvez.
- 19 Rá kell mutatni, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében a nem lajstromozott védjegy, illetve a helyi jelentőségű meghaladó mértékű kereskedelmi forgalomban használt bármely más megjelölés jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, ha – az e megjelölésre irányadó tagállami jogszabályok szerint – a megjelöléshez fűződő jogokat a közösségi védjegybejelentés bejelentési napjánál, illetve – elsőbbség igénylése esetén – az elsőbbség napjánál korábban szerezték meg, vagy ha a megjelöléshez fűződő jogok alapján a jogosult megtilthatja a későbbi védjegy használatát.

20 Egyébként, mivel a felperes felszólalásának alátámasztásaként az Egyesült Királyság joga által szabályozott jellegbitorlási keresetre hivatkozik, emlékeztetni kell arra, hogy a jelen ügyben az irányadó tagállami jog a Trade Marks Act, 1994 (az Egyesült Királyság védjegy törvénye), amely többek között 5. cikkének (4) bekezdésében ekként rendelkezik:

„Valamely védjegy nem lajstromozható, ha és amennyiben az Egyesült Királyságban történő használata akadályokba ütközhet:

a) bármely jogszabály (főként a jellegbitorlásra vonatkozó jog [law of passing off]) értelmében, amely oltalmat biztosít a nem lajstromozott védjegy vagy a kereskedelmi forgalomban használt bármely más megjelölés számára [...]

21 E szövegnek a nemzeti bíróságok által adott értelmezéséből következik, hogy a felszólalónak az Egyesült Királyság joga jellegbitorlási keresetre vonatkozó szabályainak megfelelően bizonyítania kell, hogy a három, azaz először is a nem lajstromozott védjegy vagy a szóban forgó megjelölés által megszerzett goodwillre (azaz az ügyfélkört vonzó erőre), másodsor a védjegynek az újabb védjegy jogosultja általi megtévesztő megjelenítésére, harmadszor pedig a goodwillt illetően okozott sérelemre vonatkozó feltétel teljesül (lásd: BASMALI-ítélet, fenti 11. pont, EU:T:2012:13, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

22 Egyébként az Egyesült Királyság bíróságainak ítélkezési gyakorlatából eredően a jellegbitorlási irányadó jog értelmében valamely, áruk vagy szolgáltatások jelölésére szolgáló megjelölés akkor is hírnévre tehet szert a piacon, ha azt több piaci szereplő is használja kereskedelmi tevékenysége során (Chocosuisse Union des fabricants suisses de chocolat & Ors kontra Cadbury Ltd. ügy [1999] EWCA Civ 856). A jellegbitorlásnak ez az Egyesült Királyság bíróságainak ítélkezési gyakorlata által elismert, ún. „kiterjesztett” formája így lehetővé teszi azt, hogy több piaci szereplő rendelkezzen a piacon jóhírnevet szerzett valamely megjelöléshez fűződő jogokkal (BASMALI-ítélet, fenti 11. pont, EU:T:2012:13, 28. pont).

23 A fellebbezési tanács rámutatott, hogy a „basmati” megjelölés kereskedelmi forgalomban történő használatára és jelentőségére vonatkozó feltételeket az uniós jog egységes szabályainak fényében kell értelmezni. E tekintetben a fellebbezési tanács megállapította, hogy a kereskedelmi forgalomban való használat követelményének való megfeleléshez a nem lajstromozott védjegyet vagy megjelölést olyan értelemben kell megkülönböztető elemként használni, hogy annak a jogosultja által gyakorolt gazdasági tevékenység azonosítását kell szolgálnia. A jelen ügyben a fellebbezési tanács arra a következtetésre jutott, hogy az aktához csatolt iratok nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy a felperes a „basmati” megnevezést a kereskedelmi forgalomban megkülönböztető megjelölésként használta, és hogy ezért a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdése alkalmazásának egyik feltétele nem teljesült.

24 Noha a megtámadott határozat szövege nem egyértelmű, abból az következik, hogy a fellebbezési tanács megállapítása szerint a BASMATI megjelölés esetleges megkülönböztető képességének lehetővé kell tennie a felperes számára, hogy árúját más vállalkozások áruitól megkülönböztesse, beleértve azokat is, amelyek szintén basmati rizst értékesítenek. Ez különösen a megtámadott határozat 33. pontjából tűnik ki, amelyben a fellebbezési tanács egyértelműen jelzi, hogy azon körülmény, miszerint a basmati rizst különböző védjegyekkel megjelölve értékesítik, „kizárja annak lehetőségét”, hogy önmagában a „basmati” kifejezés olyan elemként legyen érzékelhető, amely „az egyik vállalkozástól származó rizst a más vállalkozásoktól származótól megkülönbözteti”. Ráadásul a megtámadott határozat 25. és 31. pontjában a fellebbezési tanács rámutatott, hogy a felperes által az Egyesült Királyságba exportált basmati rizst nem a felperes, hanem egy másik társaság értékesítette. Egyébiránt a megtámadott határozat 27. pontjában a fellebbezési tanács hangsúlyozta, hogy az olyan mezőgazdasági termék elnevezése, amelynek a behozatalára az uniós közös mezőgazdasági politika alkalmazása körébe tartozó egyes szabályozások vonatkoznak, úgy értendő, mint amely az áru jellemzőit, nem pedig annak „kereskedelmi származását” jelöli. A fellebbezési tanács a megtámadott

- határozat 29 és 32. pontjában szintén utalt a szóban forgó áru „kereskedelmi származására”. Ezenkívül a megtámadott határozat 31. pontjában a fellebbezési tanács megállapította, hogy a felperes által előállított rizs „azonosítására” „használt védjegy” a TILDA, nem pedig a „basmati” kifejezés. Megállapításának alátámasztására a fellebbezési tanács rámutatott, hogy a jogvita során előadott érvekből kitűnik, hogy a „basmati” kifejezést védjegyekkel vagy vállalkozásnevekkel kombinálva használták.
- 25 Más szavakkal, a fellebbezési tanács megállapította, hogy a szóban forgó megjelölés megkülönböztető képességének azon funkciójából kell erednie, hogy az áruk kereskedelmi származását azonosítsa. Az OHIM a megtámadott határozat ezen értelmezését a tárgyaláson megerősítette.
- 26 Márpedig a fellebbezési tanács által a megtámadott határozatban elfogadott megközelítés e tekintetben ellentétes a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésével.
- 27 Kétségtelenül helytálló – ahogyan arra a fellebbezési tanács is rámutat –, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése keretében a megjelölést olyan értelemben kell megkülönböztető elemként használni, hogy annak a jogosultja által gyakorolt gazdasági tevékenység azonosítását kell szolgálnia (2011. március 29-i Anheuser-Busch kontra Budějovický Budvar ítélet, C-96/09 P, EBHT, EU:C:2011:189, 149. pont).
- 28 Ez azonban nem jelentheti azt, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének keretében valamely megjelölés használati funkciójának kizárólag a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások kereskedelmi származásnak azonosítására kell irányulnia. Ennek kimondásával a fellebbezési tanács olyan feltételt támasztott, amely nem szerepel a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében, ahogyan azt lényegében a felperes beadványaiban állította.
- 29 E tekintetben rá kell mutatni, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének körébe tartoznak a nem lajstromozott védjegyek és a kereskedelmi forgalomban használt „bármely más megjelölés”. E keretben és az ellenkezőjére utaló körülmény hiányában a szóban forgó megjelölés használati funkciója az adott megjelölés jellegétől függően nem csupán abban állhat, hogy az érintett vásárlóközönség azonosítja az érintett áru kereskedelmi származását, hanem többek között abban is, hogy azonosítja annak földrajzi származását és egyedi minőségét (lásd ebben az értelemben: Anheuser-Busch kontra Budějovický Budvar ítélet, fenti 27. pont, EU:C:2011:189, 147. pont), vagy azon jellemzőit, amelyek a jóhírnevet megalapozzák, amire egyébként az OHIM beadványaiban hivatkozik. A szóban forgó megjelölés – jellegétől függően – tehát megkülönböztető képességgel rendelkező elemnek minősülhet abban az esetben, ha arra szolgál, hogy egy adott vállalkozás áruit vagy szolgáltatásait más vállalkozás áruitól vagy szolgáltatásaitól megkülönböztesse, de többek között abban az esetben is, ha arra szolgál, hogy bizonyos árukat vagy szolgáltatásokat más hasonló áruktól vagy szolgáltatásoktól megkülönböztesse. A fellebbezési tanács által elfogadott megközelítés tehát arra vezet, hogy kizárja a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének kedvezményéből azon megjelöléseket, amelyeket több gazdasági szereplő használ, vagy amelyeket védjegyekkel kapcsolatban használnak, jóllehet e rendelkezés ilyen kizárásról nem rendelkezik. Ez az eset áll elő például azon földrajzi jelzések esetében, amelyeket az Unióban nem lajstromoztak, és amelyek részesülhetnek a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdése rendelkezéseinek kedvezményéből. Szintén ez a helyzet azon megjelölések esetében, amelyek – jóllehet nem lajstromozták őket – jellegbitorlási kereset címén oltalomban részesülhetnek. A fellebbezési tanács egyébiránt maga is rámutatott, hogy a jellegbitorlási kereset azon megjelöléseket érinti, amelyek egy adott árukategóriának „más hasonló árukhoz” képest való megkülönböztetését teszik lehetővé (a megtámadott határozat 19. pontja). Szintén emlékeztetni kell arra, hogy a jellegbitorlásnak az Egyesült Királyság bíróságai által elismert, ún. „kiterjesztett” formája lehetővé teszi azt, hogy több piaci szereplő rendelkezzen a piacon jóhírnevet szerzett valamely megjelöléshez fűződő jogokkal.

- 30 Ezen összefüggésben bizonyos megjelölések – noha azokat több gazdasági szereplő használta vagy védjegyekkel kapcsolatban használták – megkülönböztető elemek lehetnek, mivel lehetővé teszik a jogosult által végzett gazdasági tevékenység azonosítását. E tekintetben egyébiránt rá kell mutatni, hogy a fellebbezési tanács az *Oxford English Dictionary*t idézve rámutatott, hogy a basmati rizs „kiváló minőségű indiai rizsfajta, amelyet fehér színe és főzést követően érezhető illata jellemez”.
- 31 Hozzá kell tenni, hogy jóllehet a felperes áruit valóban a TILDA védjegy alatt értékesítették, ahogyan azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 25. pontjában említette, az OHIM ügyirataiból kitűnik, hogy a „basmati” kifejezés szintén igen egyértelműen megjelenik az említett áruk csomagolásán. E tekintetben kétségtelen – ahogyan a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 25. pontjában rámutatott –, hogy a felperes egy másik társaságnak „indiai basmati rizs” értékesített. Egyébiránt ezen összefüggésben a fentiekben megjelölt okokból hatástalan az az érv, hogy a felperes Egyesült Királyságba exportált áruit az utóbbi területen más társaság, nem pedig a felperes maga értékesítette, mivel a szóban forgó megjelölés használatának nem szükségképpen funkciója az érintett áru kereskedelmi származásának azonosítása. Ezenkívül egyik körülmény sem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének keretében a felszólalónak bizonyítania kell, hogy maga értékesítette áruit a releváns területen.
- 32 A fellebbezési tanács által a fellebbezés elutasításának alátámasztására felhozott érvek tehát nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy a szóban forgó megjelölést nem használták a felperes által végzett gazdasági tevékenység azonosítására szolgáló megkülönböztető elemként.
- 33 Az OHIM további érvei nem alkalmasak arra, hogy cáfolják ezen megállapítást. Konkrétan az OHIM által a beadványaiban tett azon állítást illetően, hogy a vita során előterjesztett iratok semmi esetre sem tették lehetővé a fellebbezési tanács számára annak megállapítását, hogy a BASMATI megjelölés „nyilvánvaló jóhírnevet” szerzett a releváns területen, sem azt, hogy a felperes „goodwill” jogosultja, vagy e tekintetben őt kár érte, kétségtelen, hogy e kérdéseket a fellebbezési tanács nem vizsgálta. Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 65. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Törvényszék az OHIM határozatai jogszerűségének felülvizsgálatát végzi (lásd ebben az értelemben: 2011. július 5-i Edwin kontra OHIM ítélet, C-263/09 P, EBHT, EU:C:2011:452, 52. pont). Amennyiben arra a következtetésre jut, hogy valamely, az előtte folyamatban lévő ügyben keresettel megtámadott határozat jogszerűtlen, azt hatályon kívül kell helyeznie. Nem utasíthatja el a keresetet oly módon, hogy saját indokolásával váltja fel az OHIM illetékes eljáró fórumának mint a megtámadott aktus szerzőjének indokolását (2009. március 25-i Kaul kontra OHIM – Bayer (ARCOL) ítélet, T-402/07, EBHT, EU:T:2009:85, 49. pont, 2010. szeptember 9-i Axis kontra OHIM – Etra Investigación y Desarrollo (ETRAX) ítélet, T-70/08, EBHT, EU:T:2010:375, 29. pont). Ebből következik, hogy az OHIM által a beadványaiban kifejtett érvek nem eredményezhetik a kereset elutasítását.
- 34 A fentiek összességére tekintettel a felperes egyetlen jogalapjának helyt kell adni, és ennek következtében a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni.

A költségekről

- 35 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 36 Mivel az OHIM pervesztes lett, a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni, és az OHIM a felperes kérelmének megfelelően maga viseli a saját költségeit, valamint a felperes részéről felmerült költségeket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) negyedik fellebbezési tanácsának 2013. december 18-i határozatát (R 1086/2012-4. sz. ügy) hatályon kívül helyezi.**
- 2) **Az OHIM maga viseli a saját költségeit, valamint a Tilda Riceland Private Ltd részéről felmerült költségeket.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. szeptember 30-i nyilvános ülésen.

Aláírások